

F. t. I. om hypotekforeninger.

kassens mere varige anlægsbeholdning, opføres enten til anskaffelsesprisen eller til dagskursen.

I overensstemmelse med den stedfundne udvikling foreslås det, at man også for hypotekforeningernes vedkommende opgiver 10 års gennemsnitsreglen og går over til at opgøre offentligt noterede værdipapirer efter seneste køberkurs som den „værdimåler“, der giver det mest korrekte udtryk for fondsbeholdningernes værdi.

Stk. 3 og stk. 4 svarer med en redaktionel ændring til de nugældende regler.

Med hensyn til anbringelse af foreningernes midler indeholder den gældende lovs § 23, stk. 4, følgende bestemmelse: „Den del af foreningens til rådighed værende midler, som ikke er anbragt i bank, sparekasse, postgiro eller kassebeholdning, i reservefondsobligationer ved overtagne panters bortsalg eller midlertidigt anvendt til overtagelse af panter, skal anbringes i stats-, kommune- og kreditforeningsobligationer eller egne kasseobligationer. For fremtidig åbnede serier kan højst tredjedelen af fondsbeholdningen bestå af foreningens egne kasseobligationer“.

Den tilsvarende bestemmelse i kreditforeningslovens § 29, stk. 5, foreskriver, at den del af foreningens midler, som ikke er anbragt på den nævnte måde, „skal anbringes i de af foreningen udstedte kasseobligationer eller efter de for anbringelse af umyndiges midler gældende regler“.

Fra hypotekforeningernes side er der fremsat ønske om en friere adgang til anbringelse af foreningernes midler. Ud fra en sikkerhedsmæssig betragtning synes det rimeligt at tillade hypotekforeningerne at anbringe deres midler efter de regler, som er fastsat i lovgivningen for livsforsikringssekskabers anbringelse af de til dækning af forsikringsfonden afsatte midler, jfr. forslaget's stk. 5. De gældende regler herom er fastsat senest ved lov nr. 147 af 13. maj 1959 om forsikringsvirksomhed. Lovens § 68, stk. 1 og 2, har følgende formulering:

„De til dækning af forsikringsfonden afsatte midler skal anbringes på følgende måde:

- a) i obligationer udstedt eller garanteret af den danske stat,
- b) i obligationer udstedt af danske kreditforeninger og hypotekforeninger eller af finansieringsinstitutter, der er godkendt af boligministeren i medfør af § 4 i lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri, samt, for så vidt og i det omfang bestemmelse herom træffes af handelsministeren efter forhandling med forsikringsrådet, i obligationer udstedt af andre danske finansieringsinstitutter,

- c) i indlånsbeviser fra danske banker eller sparekasser,
- d) i obligationer udstedt eller garanteret af danske kommuner,
- e) i lån sikret ved tinglyst panteret i faste ejendomme, i hvilke umyndiges midler vil kunne anbringes, dog ikke ud over to tredjedele af den offentlige vurdering til ejendomsværdi,
- f) i lån mod pant i selskabets egne forsikringer indtil deres genkøbsværdi,
- g) i lån mod sikkerhed, som må anses for lige så betryggende som de under litra e nævnte, og i værdipapirer, som efter deres art og den sikkerhed, de frembyder, kan stilles i klasse med de under litra a-d nævnte,
- h) i fast ejendom, som selskabet ejer, og hvori det har sit hovedkontor, eller i andre af dets faste ejendomme, såfremt disse er af den i litra e nævnte art, dog i intet tilfælde ud over fire femtedele af den offentlige vurdering til ejendomsværdi.

Af de til dækning af forsikringsfonden afsatte midler vil indtil 15 pct. kunne anbringes på anden måde end ovenfor under litra a-h anført, dog i intet tilfælde i aktier ud over 15 pct. af et og samme selskabs aktiekapital“.

Med hensyn til punkt b) ovenfor bemærkes, at i henhold til lov nr. 278 af 7. juli 1960 om et finansieringsinstitut for landbrug m. v. kan forsikringsfondens midler anbringes i obligationer udstedt af Dansk Landbrugs Realkreditfond.

Hypotekforeningerne har endvidere ønsket tilfaldelse til at anbringe indtil tre tredjedele af fondsbeholdningen i egne obligationer. Den gældende lovs bestemmelse om, at højst en tredjedel af fondsbeholdningen må anbringes i egne obligationer, må ses på baggrund af krisen i 1930'erne og i ønsket om størst mulig spredning af risikoen. Efter den siden 1936 stedfundne konsolidering synes det ikke betænkeligt at imødekomme hypotekforeningernes ønske.

Der er hverken for kreditforeningerne eller for de i henhold til lov om boligbyggeri oprettede finansieringsinstitutter fastsat en tilsvarende begrænsning i adgangen til at anbringe fondsbeholdningen i egne obligationer.

I stk. 6 er der tilføjet en bestemmelse om aktivers og passivers overgang ved sammenlægning af to eller flere foreninger.

ad § 30.

Stk. 1 indeholder en overgangsregel for de foreninger, der i § 2, stk. 1, er forudsat sammenlagt.